

Soft Power สู่การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

Soft Power for Learning Management in the 21st Century

โมไณย อภิศักดิ์มนตรี¹ และวรพล ศรีเทพ²

Monai Apisakmontree¹ and Worapol Srithep²

ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยายาคม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

¹Director of Chaophraya Witthayakhom School, under the Office of the Basic Education Commission

ผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๑๐๒ (บ้านเกาะเต่า) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

²Director of Thairath Wittaya 102 School (Ban Koh Tao), under the Office of the Basic Education Commission

Corresponding author. E-mail: monai5132@gmail.com

Received: 2024-11-22 Revised: 2025-01-23 Accepted: 2025-01-24

บทคัดย่อ (Abstract)

ในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วและความท้าทายที่ซับซ้อน การศึกษาได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้พร้อมต่อการเผชิญหน้ากับโลกอนาคต Soft Power ซึ่งเน้นการสร้างแรงดึงดูดและความน่าเชื่อถือผ่านวัฒนธรรม การสื่อสาร และการมีส่วนร่วม ได้รับการยอมรับว่าเป็นแนวคิดสำคัญที่สามารถบูรณาการสู่การจัดการเรียนรู้ในทุกกระบวนการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันโลกกำลังประสบปัญหากับความไม่แน่นอนจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการเข้ามาแทนที่ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของประเทศในมิติการศึกษาอยู่ในหัวข้อของวัฒนธรรมในการใช้เป็น Soft Power ฐานเครื่องมือที่สร้างศักยภาพ เพื่อเพิ่มคุณภาพให้แก่ประชากรในอนาคตผ่านการขัดเกลาทางสังคม โดยบทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการรับรู้ในชีวิตประจำวันและวัฒนธรรมการศึกษา กับ Soft Power เป็นวิธีการ การส่งเสริมสนับสนุน แทรกซึม อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นผลโดยอ้อมที่แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนของ Soft Power ซึ่งส่งผลถึง ค่านิยม และหลงใหลในวัฒนธรรมทำให้เกิดการกล่าวถึงบอกต่อไปในวงกว้าง และการปรับตัวให้ทันต่อ เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยิ่ง เกิดเป็น รูปแบบบุคคลที่ต้องเป็นผู้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้เท่าทันโลกสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และเป็น บุคคลแห่งศตวรรษที่ 21 หรือศตวรรษหน้าต่อไป การใช้ Soft Power เป็นแนวคิดสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการสร้างแรงจูงใจและความน่าเชื่อถือผ่าน

การสื่อสารและการมีส่วนร่วม มากกว่าการบังคับ โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ในระบบการศึกษา สามารถบูรณาการวัฒนธรรม ศิลปะ และเทคโนโลยีในหลักสูตรเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ในระบบนอกระบบ สามารถใช้ Soft Power ในการฝึกอบรมอาชีพและสร้างเครือข่ายชุมชนเรียนรู้ ขณะที่ในระบบตามอัธยาศัยสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านสื่อดิจิทัลและการสร้าง เครือข่ายออนไลน์ การประยุกต์ใช้ Soft Power อย่างเหมาะสมนี้ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านความคิด เชิงวิพากษ์ การปรับตัว ความเป็นพลเมืองโลก และการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อตอบสนองต่อความ เปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ (Keywords): ซอฟต์พาวเวอร์; การจัดการเรียนรู้; ศตวรรษที่ 21

Abstract

In the 21st century, characterized by rapid changes and complex challenges, education has become a crucial tool for developing human potential to face the future. Soft Power, which focuses on building attraction and credibility through culture, communication, and engagement, is recognized as a significant concept that can be integrated into all forms of education systems - formal, non - formal, and informal. The ongoing advancements in information technology have introduced uncertainties, replacing traditional wisdom and local culture, which are fundamental to national education. By employing culture as a form of Soft Power, this approach becomes a tool to build capacity and enhance the quality of future generations through socialization. This article aims to explore learning management approaches for 21st - century educational institutions by highlighting how daily perceptions and cultural education, combined with Soft Power, serve as natural, indirect methods for fostering values and cultural appreciation. This leads to widespread recognition and adaptability to rapidly changing circumstances, greatly benefiting human resource development. Soft Power contributes to shaping individuals who are lifelong learners, continuously developing themselves to keep up with the world, and becoming citizens of the 21st century and beyond. Soft Power plays a pivotal role in 21st-century learning management by focusing on creating motivation and credibility through

communication and participation, rather than coercion. It can be effectively applied across various educational systems. For instance, in formal education, Soft Power integrates culture, art, and technology into curricula to inspire and nurture students' creativity. In non-formal education, Soft Power promotes professional training and community learning networks. Meanwhile, in informal education, it supports lifelong learning through digital media and online communities. Proper application of Soft Power helps develop learners in critical thinking, adaptability, global citizenship, and lifelong learning, enabling them to respond sustainably to future changes.

Keywords: Soft Power; Learning Management; 21st Century

บทนำ (Introduction)

ในศตวรรษที่ 21 Soft Power ได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์และอิทธิพลที่ไม่ใช่การบังคับในหลากหลายบริบท ตั้งแต่ระดับโลกไปจนถึงระดับห้องเรียน (อิงอร เนตรานนท์, 2562) ในระดับโลก ประเทศต่าง ๆ ใช้ Soft Power เพื่อสร้างความเข้าใจและความร่วมมือผ่านวัฒนธรรม การศึกษา และเทคโนโลยี เช่น การส่งเสริมวัฒนธรรมผ่านการแลกเปลี่ยนทางการศึกษาและศิลปะ ซึ่งช่วยยกระดับภาพลักษณ์ของประเทศและสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศในระดับประเทศ Soft Power ถูกใช้เพื่อสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ตัวอย่างเช่น การบูรณาการความรู้ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในระบบการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นชาติ (ชูศักดิ์ ชูศรี, 2564) ขณะที่ในระดับห้องเรียน Soft Power ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เคารพในความหลากหลายและการสร้างแรงจูงใจผ่านกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน (นิติราษณ์ บัญโญ, 2565) ความเชื่อมโยงระหว่างระดับโลก ระดับประเทศ และระดับห้องเรียนนี้ ชี้ให้เห็นว่า Soft Power เป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถขับเคลื่อนการศึกษาไปสู่ความร่วมมือที่ยั่งยืนและการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันโลกกำลังประสบปัญหากับความไม่แน่นอนจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการเข้ามาแทนที่ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของประเทศ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทั้งข้อดีและข้อจำกัดจากเป้าหมายข้อดีของการแทนที่คือหากเรานำมาประยุกต์ใช้ถูกวิธีจึงจะก่อให้เกิดประโยชน์ การพัฒนาชาติบ้านเมืองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนา การศึกษา

ควบคู่กันไปด้วย นอกจากจะทำให้มนุษย์เกิดความรู้และพัฒนาตนได้แล้ว สิ่งนี้ยังสามารถเป็นตัวกำหนดทิศทางของประเทศได้ หากประเทศมีการส่งเสริมการศึกษาที่ถูกทิศทาง ตลอดจนวางแผนการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มี ประสิทธิภาพ ย่อมทำให้ประเทศนั้นมีต้นทุนที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพในการสร้างประเทศให้ ก้าวไกล การพัฒนาการศึกษา เริ่มจากการพัฒนา กฎหมาย นโยบาย แผนการศึกษา และหลักสูตร มีจุดมุ่งหมายให้เด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีในครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของบ้านเมืองในแต่ละยุคสมัย ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี รู้สิทธิ เคารพสิทธิ และหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบ ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ยึดมั่นและดำรงตนในสังคมประชาธิปไตยด้วยความเสมอภาค สุจริตและยุติธรรมเป็นสำคัญ (พิณสุดา สิริธรงค์ศรี, 2560)

ในปัจจุบันทั่วโลกเริ่มตระหนักถึงการใช้การศึกษาเป็น Soft Power ฐานะเครื่องมือที่สร้าง ศักยภาพ เพื่อเพิ่มคุณภาพให้แก่ประชากรในอนาคตผ่านการขัดเกลาทางสังคม การรับรู้ในชีวิตประจำวันและวัฒนธรรม Nye J.S. (2004) กำหนดให้การศึกษาอยู่ในหัวข้อ ของวัฒนธรรมในการใช้เป็น Soft Power แต่ก็พบว่า มีงานวิจัยที่แยกการศึกษาออกเป็นส่วนหนึ่ง ใน Soft Power ดังเช่นงานของ McClory (2012) ที่ได้เคยกล่าวว่า Soft Power สามารถสร้างผลกระทบได้อย่าง ชัดเจนกว่าด้านอื่น ๆ Atkinson (2010) พบว่านักเรียน แลกเปลี่ยนสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับ ประเทศอย่างมีนัยสำคัญภายหลังกลับไปประเทศบ้านเกิดหลังสำเร็จ การศึกษา และยังก่อให้เกิด Ripple Effect ซึ่งหมายถึงผลกระทบจะยังคงมีผลต่อไปอีกระยะเวลาหนึ่งและเป็นวงกว้างต่อผู้คน แวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ แม้ว่าจะไม่ได้มีประสบการณ์ในการเดินทางไปศึกษาแลกเปลี่ยนใน ต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนยุคใหม่สำหรับศตวรรษที่ 21 ครูเป็นกระบวนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง พร้อมปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงที่มีความหมายเกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ โดยมีอุปกรณ์ ที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี น่าสนใจ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ จนเกิดเป็นทักษะกระบวนการ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายจัดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2567 ประเด็นที่ 2 การยกระดับคุณภาพการศึกษา ข้อ 2.4 ส่งเสริม กระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะและสมรรถนะด้าน Soft Power แก่ ผู้เรียน การจะทำให้เกิด Soft Power ขึ้นมาได้จริงในทางรัฐศาสตร์ ผู้ใช้ Soft Power ควรกำหนด

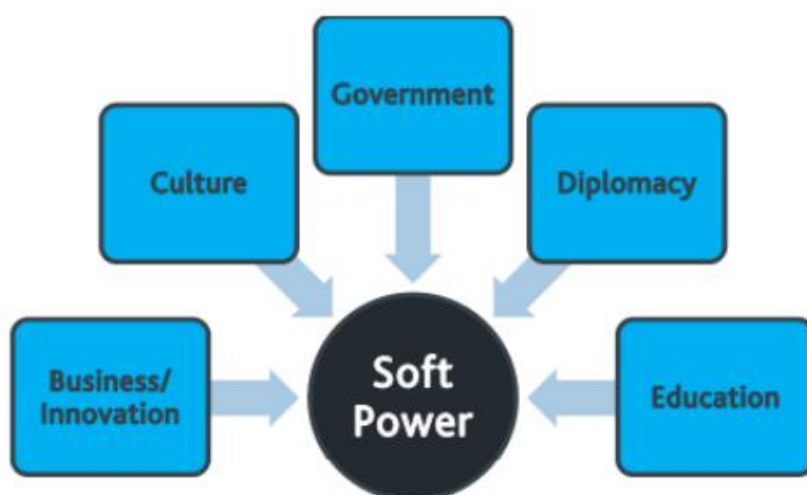
เป้าหมายที่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น หากประเทศไทยเป็นผู้ใช้ Soft Power จะต้องมีการกำหนดเป้าหมายว่าต้องการใช้ Soft Power เพื่อจุดประสงค์ใด เช่น ต้องการให้ประเทศต่าง ๆ มีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทย หรือมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ (พีระ เจริญวัฒนกุล, 2565) เมื่อสามารถนิยามเป้าหมายได้อย่างชัดเจน จึงสามารถกำหนดทรัพยากรที่ต้องใช้และวิธีการสนับสนุนที่เหมาะสม ผู้เขียนจึงมุ่งเน้นศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้การใช้ Soft Power ในการศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างแรงดึงดูดและความน่าเชื่อถือ ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและสามารถปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกได้

ซอฟต์แวร์

Soft Power หมายถึง ‘กระบวนการ’ หรือ ‘กลไก’ สร้างอำนาจต่อรองในระดับนานาชาติของประเทศ ผ่านการดึงดูดทางวัฒนธรรมด้วยสื่อ การท่องเที่ยว หรือนโยบายต่างประเทศรูปแบบต่าง ๆ เพื่อแทรกซึมชุดความคิดและภาพลักษณ์ (National Branding) ที่ประเทศนั้นต้องการให้ทั่วโลกจดจำ ซึ่งต้องผ่านการวางยุทธศาสตร์อย่างเป็นระบบ และกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในระยะยาว Joseph S. Nye, Jr. เจ้าของแนวคิด Soft Power อธิบายว่า ‘Soft Power’ คือความสามารถโน้มน้าวให้ผู้ถูกกระทำ เต็มใจทำตามสิ่งที่ผู้ใช้อำนาจต้องการ ด้วยวิธีการละมุนละม่อมที่ชวนให้คล้อยตาม ไม่ใช่การบังคับขู่เข็ญ แต่เป็นพลังดึงดูดความสนใจในการสร้างนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ การสร้างความมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางความคิดและการปฏิบัติรวมพลังกันสร้างสรรค์นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่ตอบคำถามว่าต้องปรับเปลี่ยนอะไรบ้างเพื่อเตรียม ผู้เรียนไปสู่สังคมอนาคต รวมทั้งการต่อยอดความสามารถเดิม (Up skills) ให้สูงขึ้น การเสริมสร้างขีดความสามารถใหม่ (Re-skills) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งระบบการประเมินผล ต้องเปลี่ยนแปลงส่วนใด อะไรคือนวัตกรรมสร้างสรรค์ที่ต้องทำให้ เกิดขึ้น ศาสตราจารย์โจเซฟ ไนย์ ได้กล่าวถึงแหล่งที่มาของ Soft Power ว่าประกอบด้วย 1) วัฒนธรรมที่สามารถโน้มน้าวผู้อื่นได้ 2) ค่านิยมทางการเมืองทั้งในและนอกประเทศ 3) นโยบายต่างประเทศที่ชอบธรรมและใช้อำนาจอย่างมีศีลธรรม

Soft Power หรือ "อำนาจอ่อน" ถูกนิยามในประเทศไทยในหลายมุมมองที่สะท้อนความสำคัญของการใช้อำนาจในรูปแบบที่ไม่บังคับ โดย สุรชาติ บำรุงสุข (2557) กล่าวว่า Soft Power คืออำนาจใหม่ที่เน้นความคิดเชิงจริยธรรม ในขณะที่ สุภาพิษย์ ธิระวัฒน์ (2565) มองว่า Soft Power เป็นเครื่องมือทางการทูตที่มีประสิทธิภาพเมื่อมีการระบุแหล่งทรัพยากรและกำหนดนโยบายต่างประเทศที่เหมาะสม ควบคู่กับการสื่อสารภาพลักษณ์ประเทศให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับประชาชน ด้าน พีระ เจริญวัฒนกุล (2565) ชี้ให้เห็นองค์ประกอบสำคัญสาม

ประการของ Soft Power ได้แก่ วิธีการที่ไม่ใช่การบังคับ ทรัพยากรที่อาจมาจากวัฒนธรรม อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ หรือคุณค่าเชิงตัวอย่าง และการประเมินผลลัพธ์เพื่อตอบเป้าประสงค์การใช้ Soft Power นอกจากนี้ McClory (2012) ได้อธิบายตัวชี้วัดสำคัญ 5 ด้านของ Soft Power ได้แก่ ธุรกิจและนวัตกรรม (ความสามารถในการแข่งขันและนวัตกรรม) วัฒนธรรม (การเข้าถึงและแสดงอัตลักษณ์ผ่านสื่อ) รัฐบาล (ความน่าเชื่อถือจากสิทธิเสรีภาพและประสิทธิภาพรัฐ) การทูต (ความสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีผ่านองค์กรและความช่วยเหลือระหว่างประเทศ) และการศึกษา (ความดึงดูดใจด้านการศึกษาเพื่อเผยแพร่ค่านิยมและวัฒนธรรม) ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนถึงศักยภาพของ Soft Power ในการขับเคลื่อนภาพลักษณ์และความสัมพันธ์ระดับนานาชาติ

ภาพที่ 1 ส่วนประกอบของ Soft Power

ที่มา: McClory (2012)

จากความหมายและความสำคัญของ Soft Power ที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า Soft Power หมายถึง การใช้อำนาจ ที่ทำให้ผู้อื่นทำสิ่งที่ผู้ใช้อำนาจนั้นปรารถนาได้โดยไม่ต้องใช้กำลัง บังคับ แต่ต้องทำให้เขานิยมชมชอบ และทำในสิ่งที่ต้องการ หรือการเปลี่ยนแปลง โดยใช้วิธีการต่าง ๆ การโน้มน้าวผู้อื่นอย่างสมัครใจ และผลลัพธ์นั้นสามารถตอบวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายด้านต่าง ๆ เช่น บุคคล วัฒนธรรม ค่านิยม การท่องเที่ยว อาหาร วิถีชีวิต แต่ ไม่ใช่ทรัพยากร ทางทหาร เพื่อสร้างอำนาจและการยอมรับให้แก่ประเทศชาติในเวทีโลก โดยการเผยแพร่ Soft Power ของประเทศนั้น สามารถกระทำได้ในช่องทางที่หลากหลาย อาทิ สื่อมวลชน การเจรจาทางการทูต ผ่านนโยบายเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ตลอดจนการใช้การศึกษาเป็น Soft Power เป็นต้น

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ในปัจจุบันการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบและในศตวรรษที่ 21 มีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน มีทักษะในการทำงานและการดำรงชีวิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีกรอบแนวคิดเชิงมนทัศน์สำหรับทักษะ แห่งศตวรรษที่ 21 เป็นที่ยอมรับในการสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Model of 21st Century Outcomes and Support Systems) เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง เนื่องด้วยเป็นกรอบแนวคิดที่เน้นผลลัพธ์ ที่เกิดกับผู้เรียน (Student Outcomes) ทั้งในด้านความรู้สาระวิชาหลัก (Core Subjects) และทักษะ แห่งศตวรรษที่ 21 ที่จะช่วยผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในหลากหลายด้าน รวมทั้งระบบสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ มาตรฐานและการประเมิน หลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาครู สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้าม “สาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” (21st Century Skills) ครูจะเป็นผู้สอนไม่ได้ แต่ต้องให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูจะออกแบบการเรียนรู้ ฝึกฝนให้ตนเองเป็นโค้ชและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แบบ PBL (Problem-Based Learning) ของนักเรียน สิ่งที่เป็นตัวช่วยของครูในการจัดการเรียนรู้ คือ ชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ (Professional Learning Communities: PLC) เกิดจากการรวมตัวกันของครู เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานที่ของครูแต่ละคนนั่นเอง เพื่อให้เห็นถึงฐานความคิดและแนวทาง การพัฒนาหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 ที่ชัดเจน โดยมุ่งเน้นให้ทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน ได้แก่ ทักษะ 3R และ 8C โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3R ทักษะพื้นฐาน

1. Reading (การอ่าน) - การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้ การเข้าใจข้อมูล และการทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่ซับซ้อน การอ่านไม่เพียงแต่เป็นการรับข้อมูลเท่านั้น แต่ยังเป็นการฝึกการคิดวิเคราะห์ การตีความ และการสร้างความรู้จากเนื้อหาที่อ่าน ทำให้นักเรียนสามารถปรับใช้ความรู้ที่ได้รับในชีวิตจริงได้

2. (W)riting (การเขียน) - การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และข้อมูลผ่านตัวอักษรอย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนที่ดีจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจนและเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ ได้ การพัฒนาทักษะการเขียนจะช่วยเพิ่มทักษะการสื่อสารในหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนรายงาน เรียงความ หรือการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ

3. (A)rithmetic (คณิตศาสตร์) - ความรู้ทางคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาที่ซับซ้อน การเข้าใจและสามารถใช้หลักการคณิตศาสตร์ช่วยในการคิดวิเคราะห์เชิง

เหตุผล ดีความข้อมูลเชิงปริมาณ และตัดสินใจได้อย่างแม่นยำ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในทุกสาขาอาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวัน

8C: ทักษะเสริมในศตวรรษที่ 21

1. Critical Thinking and Problem Solving (การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา) – ทักษะนี้เน้นการคิดอย่างลึกซึ้งและการวิเคราะห์ข้อมูลจากหลายมุมมองเพื่อให้สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล การฝึกทักษะนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาที่ซับซ้อนโดยใช้วิจารณญาณและหลักการที่เหมาะสม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

2. Creativity and Innovation (ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม) – การพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ไอเดียใหม่ ๆ และนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้ เป็นปัจจัยสำคัญในการแข่งขันและการก้าวหน้าในโลกที่ต้องการความคิดริเริ่มและการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์

3. Collaboration (การทำงานร่วมกัน) - ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการสื่อสาร การแบ่งปันความคิด และการทำงานเป็นทีมในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย ช่วยสร้างความสัมพันธ์และผลลัพธ์ที่ดีในการทำงานหรือโครงการต่าง ๆ

4. Cross-cultural Understanding (ความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม) - ในยุคโลกาภิวัตน์ ความสามารถในการเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมีความสำคัญต่อการทำงาน และการติดต่อสื่อสาร การมีความเข้าใจทางวัฒนธรรมช่วยลดความขัดแย้งและเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้คนจากหลากหลายภูมิภาค

5. Communication (การสื่อสาร) - ทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพรวมถึงการพูด การฟัง การเขียน และการใช้ภาษาทั้งในรูปแบบดิจิทัลและออฟไลน์ การสื่อสารที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายช่วยให้สามารถแลกเปลี่ยนความคิดและข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความเข้าใจและความร่วมมือที่ดีขึ้น

6. Computing and ICT Literacy (ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ) - ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชาญฉลาด รวมถึงการค้นหาข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสร้างเนื้อหาและโซลูชันใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการทำงาน

7. Career and Learning Skills (ทักษะทางอาชีพและการเรียนรู้) - ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการปรับตัวให้ทันกับ

การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน การเตรียมความพร้อมนี้ช่วยให้สามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

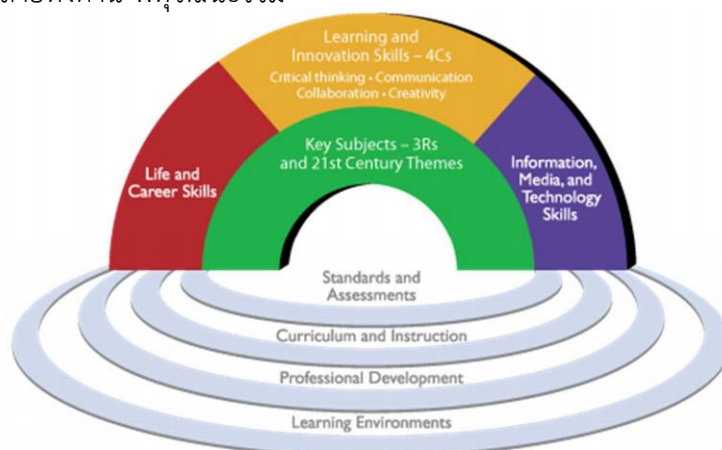
8. Compassion (ความเห็นอกเห็นใจ) - การมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นช่วยสร้างสังคมที่มีความเข้าใจและมีน้ำใจ การแสดงออกถึงความเมตตาและการมีจิตใจที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและบรรยากาศของการเรียนรู้ที่เน้นความร่วมมือและการช่วยเหลือกัน

วิจารณ์ พานิช, (2555) ได้กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นใน ศตวรรษที่ 21 นั้นประกอบไปด้วย ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ทักษะด้านชีวิตและการทำงาน

1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม เป็นทักษะที่จะทำให้ผู้เรียนเกิด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการสร้างนวัตกรรมใหม่ ทำให้เกิดแนวคิดอย่างมีวิจารณญาณสามารถคิด แก้ปัญหา สามารถสื่อสารข้อมูลและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี จึงเป็นทักษะที่จะทำให้ผู้เรียน สามารถปรับตัวเข้ากับเหตุการณ์ในปัจจุบัน รู้ถึงวิธีการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลง

2) ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี จากการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมซึ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างแนวคิด และสร้างการรับรู้ จนมาถึงการเรียนรู้ด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี สามารถ วิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ สื่อต่าง ๆ และนำมาใช้ในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตได้

3) ทักษะด้านชีวิตและการทำงาน ในการดำรงชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะต้องพัฒนาทักษะที่สำคัญในการปรับตัวและเรียนรู้การใช้ชีวิตในยุคแห่งความหลากหลายทั้งด้าน พหุวัฒนธรรม

ภาพที่ 2 กรอบทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21

ที่มา: Partnership for 21st Century Skills (2009)

แนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21

มีนักวิชาการได้อธิบายแนวทางการจัดการ เรียนรู้ศตวรรษที่ 21 เอาไว้ ดังนี้ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2560) ได้อธิบาย ถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ ไว้ ดังนี้

1. พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลัก – ในการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ความสำคัญของทักษะพื้นฐานเช่น การอ่าน การเขียน และการคำนวณ ยังคงเป็นรากฐานที่สำคัญ การพัฒนาทักษะเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาของทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้ในด้านภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ วิชาอื่น ๆ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะพื้นฐานเหล่านี้ต้องได้รับการออกแบบให้สอดคล้อง กับบริบทและความต้องการของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้พวกเขาสามารถเชื่อมโยงความรู้ พื้นฐานเข้ากับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการพัฒนาต่อไป

2. ความรู้เชิงบูรณาการสำหรับศตวรรษที่ 21 – สถานศึกษาในยุคปัจจุบันควรมุ่งเน้นการ เรียนรู้แบบบูรณาการ โดยสอดแทรกความรู้และทักษะการเข้าใจเชิงระบบเข้าไปในเนื้อหาทั้ง 8 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาและมุมมองต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง การเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 จึงต้องไม่จำกัดเฉพาะการเรียนรู้ตามหลักสูตรแบบแยกส่วน แต่ควรสร้างความ เข้าใจในเชิงบูรณาการ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถพัฒนาความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง

3. ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม – การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในปัจจุบันทำให้สถานศึกษา ต้องเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมี ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร การร่วมมือ และ ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ การสอนในศตวรรษที่ 21 ต้องส่งเสริมให้ นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งมีทักษะการทำงาน ร่วมกันเป็นทีมในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย การสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมา ผสมผสานในการเรียนรู้ จะช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและเติบโตใน ยุคดิจิทัลได้อย่างมั่นใจ

4. ทักษะชีวิตและงานอาชีพ – การเตรียมพร้อมนักเรียนสำหรับชีวิตและการทำงานใน ศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นการพัฒนาทักษะที่ช่วยให้พวกเขาปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ อย่างรวดเร็ว ความยืดหยุ่น ความสามารถในการปรับตัว และการริเริ่มสร้างสรรค์ ต้องถูกฝึกฝน ควบคู่ไปกับการเรียนรู้เรื่องการกำกับดูแลตนเอง ทักษะการสื่อสารและความร่วมมือในสังคม รวมถึง

การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลายเพื่อให้สามารถทำงานในสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปลูกฝังทักษะในการผลิตและการมีความรับผิดชอบจะช่วยให้นักเรียนเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่า พร้อมทั้งมีภาวะผู้นำที่แข็งแกร่ง ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาในอนาคตและการรับผิดชอบต่อสังคม

การศึกษา กับ Soft Power เป็นวิธีการ การส่งเสริมสนับสนุน แทรกซึม อย่างเป็นทางการ เป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นผลโดยอ้อมที่แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนของ Soft Power ซึ่งส่งผลถึง ค่านิยม และหลงใหล ในวัฒนธรรมทำให้เกิดการกล่าวถึงบอกต่อไปในวงกว้าง และการปรับตัวให้ทันต่อ เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยิ่ง เกิดเป็นรูปแบบ บุคคลที่ต้องเป็นผู้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้เท่าทันโลกสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และเป็น บุคคลแห่งศตวรรษที่ 21 หรือศตวรรษหน้าต่อไป การใช้ Soft Power เป็นแนวคิดสำคัญในการ จัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดย Soft Power เน้นการสร้างแรงดึงดูดและความน่าเชื่อถือผ่าน การสื่อสารและการมีส่วนร่วม มากกว่าการบังคับหรือใช้กำลัง ซึ่งในบริบทการศึกษา การใช้ Soft Power สามารถส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนในหลายด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เขียน ขอเสนอแนวคิดไว้ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

การใช้ Soft Power ช่วยให้ครูสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าและ ความสำคัญของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านวิธีการสอนที่สร้างสรรค์ เช่น การเล่า เรื่องราวที่มีความเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือเรื่องราวที่นักเรียนสนใจ การสอนเช่นนี้ช่วย กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนรู้ พัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดเชิง วิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหา การใช้ Soft Power ในรูปแบบนี้ช่วยให้นักเรียนมี ส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตและการ ทำงานในอนาคต

2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

การใช้ Soft Power ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม นักเรียนจะ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียนเมื่อมีการสื่อสารแบบเปิดกว้างและครูให้ความสำคัญกับความคิดเห็น ของพวกเขา การฟังความคิดเห็นของนักเรียนและตอบสนองต่อข้อสงสัยหรือความต้องการด้วยความจริงใจทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง มีความกล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในบทเรียน มากขึ้น การมีส่วนร่วมนี้ยังช่วยให้นักเรียนเรียนรู้จากกันและกัน พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

3. จัดกิจกรรมเน้นเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

Soft Power ช่วยให้ครูสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นไปที่กิจกรรมเชิงประสบการณ์ เช่น การเรียนรู้ในห้องเรียน โครงการกลุ่ม การสำรวจหรือการฝึกปฏิบัติที่เน้นการมีส่วนร่วม กิจกรรมเหล่านี้ช่วยเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน การพึ่งพาตนเอง และการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียน ทั้งยังช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียนมาปรับใช้กับชีวิตจริง ทำให้นักเรียนเข้าใจถึงบริบทและความสำคัญของเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น

4. การส่งเสริมวัฒนธรรมที่หลากหลาย

การใช้ Soft Power ในการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการเข้าใจและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ครูสามารถนำสื่อการสอนที่มีเนื้อหาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งช่วยเปิดโลกทัศน์ให้นักเรียนได้สัมผัสและเรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลาย การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างเป็นทักษะสำคัญในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนที่มีความคิดเปิดกว้างและสามารถปรับตัวเข้ากับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้ดีขึ้น

5. การปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

Soft Power มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ครูสามารถใช้ Soft Power เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นบวกและสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายให้แก่ นักเรียน เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าการเรียนรู้นั้นเป็นมากกว่าการท่องจำ แต่เป็นกระบวนการที่สร้างความสุขและความรู้สึกมีคุณค่า พวกเขาจะมีความกระตือรือร้นและมองเห็นการเรียนรู้เป็นโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การปลูกฝังทัศนคติที่ดีนี้ช่วยให้การเรียนรู้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและสร้างผู้เรียนที่มีความสามารถในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในศตวรรษที่ 21

สรุป (Conclusion)

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไม่เพียงต้องการความรู้ทางวิชาการและทักษะทางเทคนิคที่ทันสมัย แต่ยังต้องการอิทธิพลทางวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ซึ่งเป็นแก่นของ Soft Power การนำ Soft Power ไปปรับใช้ในระบบการเรียนรู้ ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย จะช่วยเสริมสร้างคุณภาพของการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่สังคมต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและความหลากหลายทางวัฒนธรรม การใช้ Soft Power ในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นับเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับครูในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความยืดหยุ่น และสอดคล้องกับความต้องการและลักษณะของผู้เรียนในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องวางแผน และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อให้ผู้ปฏิบัติ เป้าหมายสำคัญที่ใช้

เป็นแนวทางในการพัฒนา การศึกษาในทุกๆระดับ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มี คุณลักษณะและ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้ทักษะ 3R ได้แก่ การอ่านออก การเขียนได้ และการคิดเลข เป็น และ 8C ได้แก่ ทักษะการ สร้างสรรค์ ทักษะทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทักษะทางด้าน ความสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม ทักษะ ทางด้านการสื่อสาร ทักษะในการสร้างความร่วมมือ ทักษะใน การเผชิญวิกฤตและการแก้ปัญหา ทักษะ การเรียนรู้อย่างไม่หยุดนิ่ง และ ทักษะวิชาชีพเชิงลึก ซึ่ง เป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ ประชากรทุก คนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน อย่างทั่วถึง ผู้เรียนทุกคนทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการ ทางด้านการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน อย่างเท่าเทียม ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนา ผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตาม ศักยภาพ ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อ การลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและ บรรลุเป้าหมาย และระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการ เปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัต และบริบทที่เปลี่ยนแปลง ขยายสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นตัวแทนในการ ขยาย เผยแพร่ วัฒนธรรม ค่านิยมที่มีคุณภาพได้หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว และเป็นตัวแทนที่ดีเพื่อ ขยายความเป็น เอกลักษณ์สุ่นานาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สำคัญ ที่สุดในแง่ ของการครอบงำในเวทีการเมืองระดับโลก ระบบการศึกษาทำให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและ การเมืองของประเทศดีขึ้น ไม่ใช่เพียงแค่แนวทางหรือนโยบายในการพัฒนาวิธีการสอน ผู้สอน ผู้เรียน หรือระบบการศึกษาเท่านั้น แต่เป็นวิธีการที่ส่งผลถึงแนวทางการเชื่อมโยงนานาประเทศให้ เชื่อมถึงกัน ด้วยวิธีการที่ไม่ใช่การบังคับแต่เป็นการส่งเสริมสนับสนุน แทรกซึมอย่างเป็นธรรมชาติ ส่งผลถึงค่านิยม และหลงใหลในวัฒนธรรมทำให้เกิดการกล่าวถึงบอกต่อไปในวงกว้าง และการปรับตัว ให้ทันต่อเหตุการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อย่างยิ่ง เกิดเป็นรูปแบบ บุคคลที่ต้องเป็นผู้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้เท่าทันโลก สามารถเรียนรู้ ได้ตลอดชีวิต และเป็นบุคคล แห่งศตวรรษที่ 21 หรือศตวรรษหน้าและทั้งหมดนี้เป็นเครื่องมือที่ สำคัญเป็นพลังของการพัฒนา การศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- ชูศักดิ์ ชูศรี. (2564). การรับรู้รูปแบบอำนาจละมุน (Soft Power) ในมุมมองของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *Journal of Social Science and Cultural*. 8(7), 152 - 161.

- นิตिरาษฎร์ บุญโย. (2565). Soft Power ของไทย? ความหมาย ความจริงและความฝัน กรุงเทพธุรกิจ. สืบค้น 10 พฤศจิกายน 2567, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/999871>
- พิณสุตา สิริธรรังศรี. (2560). การพัฒนาการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมือง. สุทธิปริทัศน์, 31(100), 100 - 113.
- พีระ เจริญวัฒนกุล. (2565). "ยุทธศาสตร์ Soft Power" ของไทย และความหนักใจในการสร้าง Moral Authority ด้าน การต่าง ประเทศ. สืบค้น 1 ตุลาคม 2567, จาก <https://isc.mfa.go.th/en/content/ยุทธศาสตร์-soft-power-ของไทย?cate=5f204a5928600c531517cb75>
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี - สถูวงษ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2560). แนวทางในการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุภาพิชญ์ ธีระวัฒน์. (2565). Soft Power (อำนาจละมุน). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สุรชาติ บำรุงสุข. (2557). Soft Power. กรุงเทพฯ: สถาบันการข่าวกรอง สำนักข่าวกรองแห่งชาติ.
- อิงอร เนตรานนท์. (2562). พลังอำนาจแห่งชาติซอฟต์แวร์ของไทยในศตวรรษที่ 21. วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, 11(1), 33 - 47.
- Atkinson, Carol. (2010). Does Soft Power Matter? A Comparative Analysis of Student Exchange Programs 1980 – 2006. Foreign Policy Analysis, 6(1), 1 – 22.
- McClory, J. (2012). The New Persuaders III. Monocle: Institute for Government.
- Nye, J. S. (2004). Soft Power: The Means to Success In World Politics. New York: Public Affairs.
- Partnership for 21st Century Skills. (2009). Framework for 21st Century Learning. Retrieved October 1, 2024, from <http://www.p21.org/about-us/p21-framework>